

DYREKTYWY

DYREKTYWA RADY (UE) 2019/2235

z dnia 16 grudnia 2019 r.

zmieniająca dyrektywę 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej i dyrektywę 2008/118/WE w sprawie ogólnych zasad dotyczących podatku akcyzowego w odniesieniu do działań obronnych w ramach Unii

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 113,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾,

stanowiąc zgodnie ze specjalną procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa Rady 2006/112/WE ⁽³⁾ przewiduje - pod pewnymi warunkami - zwolnienie z podatku od wartości dodanej (VAT) towarów dostarczanych i usług świadczonych na rzecz sił zbrojnych każdego państwa będącego stroną Traktatu Północnoatlantyckiego oraz towarów importowanych przez te siły, gdy uczestniczą one we wspólnych działaniach obronnych poza ich własnym państwem.
- (2) Dyrektywa Rady 2008/118/WE ⁽⁴⁾ przewiduje zwolnienie z podatku akcyzowego wyrobów akcyzowych przeznaczonych do wykorzystania przez siły zbrojne każdego państwa będącego stroną Traktatu Północnoatlantyckiego, innego niż państwo członkowskie, na terytorium którego podatek akcyzowy jest wymagalny, do użytku tych sił zbrojnych, towarzyszącego im personelu cywilnego lub też w celu zaopatrzenia ich mes lub kantyn, z zastrzeżeniem warunków i ograniczeń określonych przez przyjmujące państwo członkowskie.
- (3) Takie zwolnienia nie są dostępne w przypadku, gdy siły zbrojne państwa członkowskiego biorą udział w działaniach prowadzonych w ramach wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony (WPBiO) określonych w tytule V rozdział 2 sekcja 2 Traktatu o Unii Europejskiej. Priorytetowo należy potraktować konieczność zwiększenia europejskich zdolności w dziedzinie obrony i zarządzania kryzysowego oraz wzmocnienia bezpieczeństwa i obrony Unii. W swoim wspólnym komunikacie z dnia 28 marca 2018 r. dotyczącym Planu działania na rzecz mobilności wojskowej Wysoki Przedstawiciel Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa oraz Komisja uznali ogólną potrzebę ujednolicenia opodatkowania podatkiem VAT stosowanego w odniesieniu do działań obronnych w ramach Unii i pod auspicjami Organizacji Traktatu Północnoatlantyckiego (NATO).
- (4) Działania obronne prowadzone w celu realizacji działania Unii w ramach WPBiO obejmują misje i operacje wojskowe, działalność grup bojowych, wzajemną pomoc, projekty dotyczące stałej współpracy strukturalnej (PESCO) oraz działania Europejskiej Agencji Obrony (EDA). Nie powinny one jednak obejmować działań w ramach klauzuli solidarności określonej w art. 222 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej ani żadnych innych dwustronnych lub wielostronnych działań między państwami członkowskimi, które to działania nie odnoszą się do działań obronnych prowadzonych w celu realizacji działania Unii w ramach WPBiO.

⁽¹⁾ Opinia z dnia 26 listopada 2019 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Opinia z dnia 30 października 2019 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽³⁾ Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1).

⁽⁴⁾ Dyrektywa Rady 2008/118/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie ogólnych zasad dotyczących podatku akcyzowego, uchylająca dyrektywę 92/12/EWG (Dz.U. L 9 z 14.1.2009, s. 12).

- (5) Należy zatem wprowadzić zwolnienie z VAT obejmujące dostawę towarów lub świadczenie usług przeznaczonych do użytku sił zbrojnych państwa członkowskiego lub towarzyszącego im personelu cywilnego lub też w celu zaopatrzenia ich mes lub kantyn, gdy siły te uczestniczą w działaniach obronnych prowadzonych w celu realizacji działania Unii w ramach WPBiO poza swoim państwem członkowskim. Dostawy towarów lub świadczenie usług na rzecz sił zbrojnych państwa członkowskiego, w którym dostarczane są te towary lub świadczone są te usługi, powinny być wyłączone z zakresu zwolnienia z VAT.
- (6) Należy ponadto przewidzieć zwolnienie z VAT w przypadku, gdy towary importowane przez siły zbrojne danego państwa członkowskiego są przeznaczone do użytku tych sił lub towarzyszącego im personelu cywilnego albo do zaopatrzenia ich mes lub kantyn, gdy siły te uczestniczą w działaniach obronnych prowadzonych w celu realizacji działania Unii w ramach WPBiO poza swoim państwem członkowskim.
- (7) Należy również wprowadzić zwolnienie z podatku akcyzowego obejmujące wyroby akcyzowe dostarczane do użytku sił zbrojnych państwa członkowskiego innego niż państwo członkowskie, na terytorium którego podatek akcyzowy jest wymagalny, gdy siły te biorą udział w działaniach obronnych prowadzonych w celu realizacji działania Unii w ramach WPBiO poza swoim państwem członkowskim.
- (8) Jak w przypadku zwolnienia z VAT i podatku akcyzowego w odniesieniu do działań obronnych w ramach NATO, zwolnienia dotyczące działań obronnych prowadzonych w celu realizacji działania Unii w ramach WPBiO powinny mieć ograniczony zakres. Zwolnienia te powinny mieć zastosowanie jedynie do sytuacji, w których siły zbrojne realizują zadania bezpośrednio związane z działaniami obronnymi w ramach WPBiO i nie powinny obejmować misji cywilnych w ramach WPBiO. Towary dostarczane lub usługi świadczone przeznaczone do użytku personelu cywilnego mogłyby zatem zostać objęte zwolnieniami jedynie w przypadkach, gdy personel cywilny towarzyszy siłom zbrojnym realizującym zadania bezpośrednio związane z działaniami obronnymi w ramach WPBiO poza ich państwem członkowskim. Zadania wykonywane wyłącznie przez personel cywilny lub wykonywane wyłącznie przy użyciu zdolności cywilnych nie powinny być uznawane za działania obronne. Zwolnienia nie powinny też w żadnym razie obejmować towarów lub usług, które siły zbrojne nabywają do własnego użytku lub do użytku towarzyszącego im personelu cywilnego w ich własnym państwie członkowskim.
- (9) Ponieważ cel niniejszej dyrektywy, a mianowicie ujednolicenie opodatkowania podatkiem VAT i podatkiem akcyzowym działań obronnych w ramach Unii i NATO, nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast możliwe jest jego lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.
- (10) Zgodnie ze wspólną deklaracją polityczną państw członkowskich i Komisji z dnia 28 września 2011 r. dotyczącą dokumentów wyjaśniających ⁽²⁾ państwa członkowskie zobowiązały się do złożenia, w uzasadnionych przypadkach, wraz z powiadomieniem o środkach transpozycji jednego lub większej liczby dokumentów wyjaśniających związku między elementami dyrektywy a odpowiadającymi im częściami krajowych instrumentów transpozycyjnych. W odniesieniu do niniejszej dyrektywy ustawodawca uznaje, że przekazanie takich dokumentów jest uzasadnione.
- (11) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywy 2006/112/WE i 2008/118/WE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Zmiany w dyrektywie 2006/112/WE

W dyrektywie 2006/112/WE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 22 przed pierwszym akapitem dodaje się akapit w brzmieniu:

„Za odpłatne wewnątrzwspólnotowe nabycie towarów uznaje się wykorzystanie przez siły zbrojne państwa członkowskiego biorącego udział w działaniach obronnych prowadzonych w celu realizacji działania Unii w ramach wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony, do ich użytku lub do użytku towarzyszących im pracowników cywilnych, towarów,

⁽²⁾ Dz.U. C 369 z 17.12.2011, s. 14.

które nie zostały przez te siły zbrojne nabyte na ogólnych zasadach regulujących opodatkowanie na rynku krajowym państwa członkowskiego, jeżeli import tych towarów nie podlegałby zwolnieniu przewidzianemu w art. 143 ust. 1 lit. ga).”;

2) w art. 143 ust. 1 dodaje się literę w brzmieniu:

„ga) import towarów do państw członkowskich przez siły zbrojne innych państw członkowskich do użytku tych sił lub towarzyszącego im personelu cywilnego lub też w celu zaopatrzenia ich mes lub kantyn, gdy siły te biorą udział w działaniach obronnych prowadzonych w celu realizacji działania Unii w ramach wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony;”;

3) w art. 151 ust. 1 dodaje się litery w brzmieniu:

„ba) dostawy towarów lub świadczenie usług na terytorium państwa członkowskiego, przeznaczone dla sił zbrojnych innych państw członkowskich do użytku tych sił lub towarzyszącego im personelu cywilnego lub też w celu zaopatrzenia ich mes lub kantyn, gdy siły te biorą udział w działaniach obronnych prowadzonych w celu realizacji działania Unii w ramach wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony;

bb) dostawy towarów lub świadczenie usług dokonywane z przeznaczeniem do innego państwa członkowskiego na rzecz sił zbrojnych państwa członkowskiego, innego niż państwo członkowskie przeznaczenia, do użytku tych sił zbrojnych lub towarzyszącego im personelu cywilnego lub też w celu zaopatrzenia ich mes lub kantyn, gdy siły te biorą udział w działaniach obronnych prowadzonych w celu realizacji działania Unii w ramach wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony;”.

Artykuł 2

Zmiana w dyrektywie 2008/118/WE

W art. 12 ust. 1 dyrektywy 2008/118/WE dodaje się literę w brzmieniu:

„ba) przez siły zbrojne państwa członkowskiego innego niż państwo członkowskie, na terytorium którego podatek akcyzowy jest wymagalny, do użytku tych sił zbrojnych lub towarzyszącego im personelu cywilnego lub też w celu zaopatrzenia ich mes lub kantyn, gdy siły te biorą udział w działaniach obronnych prowadzonych w celu realizacji działania Unii w ramach wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony;”.

Artykuł 3

Transpozycja

1. Państwa członkowskie przyjmują i publikują, do dnia 30 czerwca 2022 r., przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Niezwłocznie przekazują one Komisji tekst tych przepisów.

Państwa członkowskie stosują te przepisy od dnia 1 lipca 2022 r.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Sposób dokonywania takiego odniesienia określany jest przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty najważniejszych przepisów prawa krajowego w dziedzinie objętej zakresem niniejszej dyrektywy.

Artykuł 4

Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

*Artykuł 5***Adresaci**

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 16 grudnia 2019 r.

W imieniu Rady
J. LEPPÄ
Przewodniczący
